

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

κυρία ΣΦΥΡΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ

κύριο ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ

ΤΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΜΑΡΓΙΑΝΑΚΗΣ

www.orionidef.gr

Α. Μετάφραση

Όταν όλοι απάντησαν / είπαν ότι ήταν φρέσκο, (τους) είπε: «Και όμως, μάθετε ότι κόπηκε στην Καρχηδόνα πριν από τρεις μέρες. Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Φυλαχτείτε λοιπόν / επομένως από τον κίνδυνο, προστατεύστε την πατρίδα. Μην έχετε εμπιστοσύνη / Μην στηρίζετε στις δυνάμεις της πόλης. Αποβάλετε την αυτοπεποίθηση η οποία είναι υπερβολική σε σας / Αποβάλετε την υπερβολική σας αυτοπεποίθηση. Μην πιστέψετε ότι κανείς θα φροντίσει / ενδιαφερθεί για την πατρίδα αν εσείς οι ίδιοι δεν φροντίσετε / ενδιαφερθείτε για την πατρίδα. Θυμηθείτε ότι βρέθηκε κάποτε η πολιτεία στον έσχατο κίνδυνο!» Και αμέσως άρχισε ο τρίτος Καρχηδονιακός πόλεμος κατά τον οποίο / κατά τη διάρκεια του οποίου η Καρχηδόνα καταστράφηκε.

Και δεν πρέπει να επικρίνεται περισσότερο ο προδότης της πατρίδας παρά ο προδότης του κοινού συμφέροντος ή όποιος λιποτακτεί από τη γενική ευημερία για χάρη της ατομικής του ωφέλειας και ευημερίας. Εξαιτίας αυτού συμβαίνει ώστε να είναι αξιέπαινος αυτός ο οποίος πέφτει (δηλ. θυσιάζεται) για την πατρίδα, επειδή αρμόζει να είναι η πατρίδα πιο αγαπητή σε εμάς απ' ό,τι ο ίδιος μας ο εαυτός / εμείς οι ίδιοι.

B. Παρατηρήσεις

1.α. die

muros
opes
urbium
communi salute

1.β. quod

nullius
vobis ipsis
eas

1.γ. propius

extero
maxime
carissimarum

2.α. dic

decerptum iri
cautum
tutandi
nolles
fierent
cecidistis
fuerimus

2.β. habeamus

haberemus
habituri, habiturae, habitura simus
habuerimus
habuissemus

-

Απαρέμφατο ενεστώτα: sumere

Απαρέμφατο παρακειμένου: sumpsisse

3.α. ante diem: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο απαρέμφατο decerptam esse.

decerptam esse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα scitote.

Carthagine: απρόθετη αφαιρετική (επιρρηματικός προσδιορισμός) που δηλώνει στάση σε τόπο, προσδιορίζει το απαρέμφατο decerptam esse.

oribus: αφαιρετική οργανική του μέσου στο απαρέμφατο confidere.

vobis: δοτική προσωπική κτητική στο est.

Punicum: επιθετικός προσδιορισμός (ονοματικός ομοιόπτωτος) στη λέξη bellum.

utilitatis: γενική αντικειμενική (ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός) στο proditor.

cariorem: κατηγορούμενο στο patriam μέσω του απαρεμφάτου esse.

esse: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα decet.

3.β. ut (nos) debeamus laudare eum.

3.γ. nobismet ipsis

4.α. Δευτερεύουσα χρονική πρόταση (Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα inquit της κύριας πρότασης).

Εισάγεται με τον ιστορικό – διηγηματικό σύνδεσμο cum.

Εκφέρεται με υποτακτική γιατί δεν εκφράζει απλώς το χρόνο αλλά και μια σχέση αιτίας – αποτελέσματος με την κύρια πρόταση.

Χρησιμοποιείται υπερσυντέλικος (dixissent) γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (inquit: οριστική ιστορικού παρακειμένου) και εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Ubi omnes recentem esse dixerunt/dixere ή dixerant.

qui pro re publica cadat: Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση. Προσδιορίζει τη λέξη is της δευτερεύουσας συμπερασματικής πρότασης.

Εκφέρεται με υποτακτική (cadat) λόγω έλξης από την υποτακτική (laudandus sit) της δευτερεύουσας συμπερασματικής πρότασης.

Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (cadat) γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (laudandus sit: υποτακτική ενεστώτα) και εκφράζεται το σύγχρονο στο παρόν.

4.β. ne confisi sitis

4.γ. Cato monet eos ut fiduciam, quae nimia eis/illis sit, deponant.